

ŠAJĀ NUMURĀ:

- Zvejnieku un roņu līdzsastāvēšanas risinājumu meklējums 2
- Iespējas, pieredze un izaicinājumi 4
- Zvejniecības kultūras mantojums 7
- Karpu mazuļi pētniecībai pārziemojuši labi 8

AKTUALITĀTE

Foto: Iveta Tomšone

Engures uzņēmuma “Nemo Z” vīri dodas uz krastu pēc stāvvadu zvejas

STĀVVADU ZVEJA AUSTRUMU VĒJOS

Šī pavasara stāvvadu zvejā, kas piekrastē tradicionāli sākas aprīlī un parasti turpinās līdz Jāņiem, labāk veicas Engures novada zvejniekiem. Vidzemes piekrastē un Kolka maijā izdevies nozvejot tikai trešo daļu no pērnā gada reņģu zvejas apjoma.

Šogad zvejniekiem Rīgas līča piekrastē reņģu nozvejas limita apgūvē sokas ar mainīgām sekmēm. Zemkopības ministrijas Zivsaimniecības pārvalde ziņo, ka līdz jūnija sākumam zveja norit piešķirtā limita, kas ir 2506 tonnas, ietvaros. Domājams, ka atšķirtībā no pērnā gada zveja ar stāvvadiem nebūs jāpārtrauc nevienā no rajoniem. Jāatzīmē, ka šogad piekrastniekiem ir lielākas iespējas reņģu zvejai, jo reņģu nozvejas kvota palielināta no pērn pieejamās 2341 tonnas līdz 2506 tonnām šogad (stāvvadiem – 2406 t, tīklu zvejai 100 t).

Pērn par labiem lomiem varēja priecāties Vidzemes puses piekrastnieki, šogad labāk

nekā citu gadu sokas Rietumu rajonā – pamatā Engurē, kam palīdz maijā valdošie austrumu puses vēji.

Juris Rudovskis, viens no Engures novada piekrastes zvejas uzņēmuma “Nemo Z” īpašniekiem, saka, ka maijā nozvejots pie 200 tonnām reņģu, kas ir apmēram tikpat, cik pērn visā stāvvadu zvejas sezonā. Liela daļa loma nonāk Rīgas Centrāltirgū, kur reņģu kilograms maksā no 70 centiem līdz 1 eiro. Zvejniekiem cena par kilogramu – 13 līdz 15 centi. Ar šādu cenu piekrastes zvejniekiem pietiek iztikai, bet ne par kādu attīstību nevar būt runas. J. Rudovskis saka – neizprotami, ka piekrastes zvejniekiem cena tiek maksāta teju uz pusi mazāka nekā aiz piekrastes joslas strādājošajiem. Izskaidrojumu šādai attieksmei zvejnieks neredz.

Ar zveju diezgan apmierināts ir arī Uldis Meiers no Lapmežciema. “Strādājam. Maijā vēl laiks vēss un ūdens auksts, līdz 10. jūnijam vēl dūšīgi jāpazvejo. Ja neuznāks karstums,

būs līdzīgi kā pagājušo gadu”. Stāvvadu zvejas komanda – U. Meiera zvejnieku saimniecība un zvejnieku saimniecība “Pumpuri” – jūrā iet gandrīz katru dienu, vīri, kas zvejo jau daudzus gadus, ir labi sastrādājušies.

Savukārt Ziemeļkurzemes piekrastē Kolka pagastā reņģu nozveja ar stāvvadu šajā gadā ir tik slikta kā nekad. Piekrastes zvejnieki saka, ka ilgstošais austrumu vējš veicina reņģu nozvejai nevēlamas straumes. Līdzīgas atziņas ir Salacgrīvas puses piekrastē. Jānis Krūmiņš, SIA “Aļģes 1” zvejnieks: “Šogad jau esam nozvejojuši trešo daļu no iepriekšējā gada loma. Zveja turpinās, tomēr ir šaubas par to, vai sasniegsim 2018. gada apjomu, jo laika apstākļi nelutina.”

Lai gan reņģe nav ekonomiski pati izdevīgākā zivs, pēc institūta “BIOR” aprēķiniem, tā sastāda 90% no kopējā loma piekrastes zvejā Rīgas līča piekrastē.

Iveta Tomšone, LLKC Apgāda vadītāja

PIEKRASTES ZVEJA

ZVEJNIEKU UN ROŅU LĪDZĀSPASTĀVĒŠANAS RISINĀJUMU MEKLĒJUMOS

Lai risinātu pēdējos gados aizvien saspringtāko piekrastes zvejnieku un roņu līdzāspastāvēšanas jautājumu, noslēgumam tuvojas sugas aizsardzības plāna izstrāde roņiem Latvijas ūdeņos Baltijas jūrā un Rīgas līcī. Plānam jābūt gatavam līdz rudenim, bet vēl sagaidāmas diskusijas par labākajiem risinājumiem, lai, kā mēdz teikt, vilks būtu paēdis, bet kaza dzīva.

Roņu aizsardzības plāna izstrādi Dabas aizsardzības pārvaldes uzdevumā bezpeļņas organizācija "Pro Mare" uzsāka jau 2017. gadā. Šis plāns ir roņu un zvejniecības ekspertu veidots stratēģisks dokuments, kurā ir iekļauti risinājumi roņu sugu aizsardzības turpmākai nodrošināšanai, kā arī ieteikumi, kas ļautu mazināt roņu radītos zaudējumus zvejniecībai. Pašlaik ir sagatavota Roņu aizsardzības plāna otrā redakcija, kuras galvenās tēzes aprīlī un maijā publiski apspriestas trijās sanāksmēs – Rīgā, Liepājā un Salacgrīvā.

Roņu skaits jūrā – ap 50 000

Pētījumi liecina, ka Baltijas jūrā taban dzīvo apmēram 50 tūkstoši roņu – 30 tūkstoši pelēko un 20 tūkstoši pogaino. Piekrastes zonā pārsvarā uzturas vairāk nekā 3000 tūkstoši pelēko roņu.

Lai fiksētu, kāda ir roņu piezveja rūpnieciskajā zvejā, no 2017. gada nozvejas žurnālos ieviesta roņu piezvejas pozīcija. Tiesa, zvejnieki vēl joprojām ir ļoti kūtri uz roņu piezvejas norādīšanu, lai gan vairākkārt uzsvērts, ka tas ir ļoti nozīmīgi, lai spētu precizēt roņu piezvejas skaitu, kas ilgtermiņā varētu palīdzēt roņu un zvejnieku līdzāspastāvēšanas problēmas risināšanai. Pēc nozvejas žurnālu informācijas, 2017. gadā piezvejā nav bijis

Zvejas rīku bojājumi, eiro

Gads	Zvejas rīks	Rīgas līcis	Atklātā jūra	Kopā
2018	Tīkli	21 741	39 882	61 623
	Murdi	40 986	243	41 229
	Lucīšu murdi	25 396		25 396
Kopā		88 123	40 125	128 248
2017	Tīkli	53 214	61 655	114 869
	Murdi	74 358	5 994	80 352
	Lucīšu murdi	19 278	1 554	20 832
Kopā		146 850	69 203	216 053

Zvejas rīku zaudējums, salīdzinot ar piekrastes zvejas ekonomiskajiem rādītājiem, eiro

Gads	Apgrozījums	Nozveju bruto vērtība	Zvejas rīku zaudējumi	%
2018*	1 437 545	1 376 538	128 247	8,9
2017	1 213 477	1 098 515	209 109	17,2

* prognoze

Novērotie roņu tiešie zaudējumi piekrastē tīklu zvejā 2018. gadā

Suga	%
Lasis	11,5
Taimiņš	4,6
Menca	6,6
Sīga	56,7
Vimba	15,9

nevienu roņa, bet 2018. gadā – 20 (10 Bullupē un 10 Saulkrastu piekrastē).

Lai iegūtu datus par piekrastē sastopamo roņu skaitu, Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskais institūta "BIOR" pētnieki 2017. gadā veica aptauju, no saviem sadarbības partneriem – zvejniekiem – iegūstot informāciju par kopumā 31 roņi. Attiecinot šo skaitu uz visiem komerczvejniekiem piekrastē, BIOR secina, ka piekrastē varētu būt sastopami 145 roņi.

Roņu aizsardzības plāna ietvaros 2017. gadā veikta vēl viena aptauja, kurā piedalījās 25 zvejnieki, kuri ziņoja par 437 piekrastē redzētiem roņiem. Attieci-

not šos datus uz visiem Latvijas komerczvejniekiem, pētnieki secina, ka piekrastē varētu uzturēties apmēram 580 roņi. Tiesa, datus iespējams apšaubīt, jo iespējams, ka vairākkārt ziņots par vienu un to pašu redzētu roņi. Taču ticami ir dati, kas apliecina, ka visvairāk roņu nonāk zivju murdos, apaļo jūrasgrunduņu un lucīšu murdos, kā arī akmeņplekstu tīklos.

Aptaujājot pašvaldības par krastā izskalo to roņu skaitu, konstatēts, ka 2016. gadā to bija 310, 2017. gadā – 422 un 2018. gadā – 373 roņi.

Zaudējumi zvejniekiem

Plāna izstrādes gaitā BIOR pētnieki sadarbībā ar sešiem komerczvejniekiem Latvijas piekrastē 2018. gadā uzsāka pilotprogrammu, lai aprēķinātu roņu postījumu ekonomisko ietekmi.

Dati liecina, ka 90% apgrozījuma zvejniekiem pamatā ienāk no stāvva- du zvejas (70–77% reņģe un apaļais jūrasgrundulis), kam roņi izteiktus postījumus nenodara.

► 3. lpp.

Makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdens medību kartes var iegādāties internetā: makskeresanaskarte.lv.

Izplatītājs: Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centrs, tālr. 29460886.

◀ 2. lpp.

Citāda situācija ir ar ekonomiski vērtīgāko zivju sugu – sīgu, lašu, taimiņu, zandartu, vimbu, mencu – zveju tīklos un murdos.

Dati rāda, ka zaudējumi zvejniekiem ir ievērojami, visticamāk, ka tie ir daudz lielāki, ja uzskaitītu katru piekrastē zaudēto zvejas rīku un neiegūto lomu. Informācija par neiegūto lomu iegūta, uzskaitot zivis, kuru paliekas varēja fiksēt pēc roņa uzbrukuma, taču ļoti bieži ir gadījumi, kad zvejnieki atrod saplēstus tukšus zvejas rīkus, tikai aptuveni nojaušot, kāds būtu bijis loms, ja roņa apciemojums nebūtu noticis.

Roņu drošie murdi un atbaidītāji

Vai ir risinājums, kā zvejniekiem izvairīties no roņu uzbrukumiem lomos? Viens no variantiem – ieviest roņu drošos murdus pēc Skandināvijas parauga. LLKC sadarbībā ar BIOR no 2012. gada līdz 2014. gadam testēja šādu zvejas rīku un tika secināts:

- roņu drošais murds tehniski ir izmantojams Latvijas piekrastes ūdeņos, sākot ar 5 m dziļumu, kad jūras virziena vēja stiprums nepārsniedz 15 m/s;
- nozveju dati parāda līdzvērtīgu roņu drošā murda (RDM) un tradicionālā murda (TM) ķeramību mazvērtīgākajām zivju sugām, savukārt ar RDM ir lielākas nozvejas un mazāk sabojāti lomi tieši lašveidīgajām zivju sugām, taču no roņiem pasargāto vērtīgo lomu apjomi nav tik lieli, lai kaut nelielā apmērā segtu augstās RDM izmaksas;
- lašu un taimiņu zvejai rudens sezonā vajag izvēlēties liela acs izmēra linumu (ap 400 mm) murda priekšējās daļas (spārnu un iedzirkņu) konstrukcijā;
- zveja ar TM ir veicama arī laika

apstākļos, kad zvejot ar RDM nav iespējams, un, ņemot vērā murda ielikšanas un izņemšanas biežumu laikapstākļu svārstību dēļ, TM ir vieglāk apkalpojams nekā RDM;

- iegādājoties roņu drošo murdu, rūpīgi jāapsver, kādas mērķsugas kādās sezonās paredzēts zvejot, lai izvēlētos atbilstošas specifiskācijas konstrukciju;
- RDM ar neliela acs izmēra linumu iedzirkņos nespēj novērst bojājumus lomam vai pat veicina roņu aktivitāti pie zvejas rīka.

Kā citas alternatīvas RDM jāmin, ka zvejnieki ir modificējuši arī tradicionālos murdus, gan pārvelkot murdu āmi ar dubulttīklu, kā arī izmantojot *Dyneema* tīklu murda āmī un arī appliekot metāla režģi ap murda āmi. No zvejnieku atsauksmēm dzirdēts, ka brīžiem šādi uzlabojumi darbojas, bet ne vienmēr, jo, tāpat kā RDM gadījumā, ja ronis netiek murda āmī fiziski iekšā un netiek zivīm no ārpuses klāt, tad zivis tiek ķertas pie ieejas murda āmī.

Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonda (EJZF) inovāciju projekta ietvaros Rīgas tehniskās universitātes zinātnieku grupa 2017. un 2018. gadā izstrādāja akustisko roņu atbaidītāju. Uz šo projektu tiek liktas lielas cerības. Viens atbaidītāja prototips ir izstrādāts, šobrīd tiek gatavots otrs, uzlabots prototips. Tiesa, šim risinājumam ir gan plusi, gan mīnusi – atbaidītāja cena varētu būt apmēram 5000 eiro, kas zvejniekiem nav ekonomiski izdevīga, ja netiek izmantots EJZF atbalsts, turklāt tas izmantojams tikai mūrēm, jo darbības rādiuss nav liels (apmēram 150 m).

Vai medības ir risinājums?

Gan Roņu aizsardzības plāna apspriešanas sanāksmēs, gan individu-

ālās sarunās ar piekrastes zvejniekiem aizvien vairāk dzirdēts viedoklis, ka viens no efektīvākajiem risinājumiem roņu postījumu mazināšanai būtu ieviest tā sauktās aizsargājošās medības. Tas ir, atļaut zvejniekiem, kuriem ir arī medību atļaujas, zvejā līdzīgi ņemt ieroci roņu biedēšanai.

Patlaban nav skaidrs, vai tas būs iespējams, jo pētnieki no “Pro Mare” ar dažādu zinātnieku publikācijām mēģina pierādīt, ka roņu medības nav ilgtermiņa risinājums, lai atbaidītu roņus no zvejas rīkiem. Medības ir atļautas Igaunijā (1% no roņu populācijas), aizsargājošās medības ir Somijā, Zviedrijā un Dānijā. “Pro Mare” norāda, ka tās situāciju būtiski neesot uzlabojušas. Tomēr, kamēr Latvijā medības netiks veiktas, to efektu neuzzināsim.

Vērts pieminēt, ka starp Baltijas jūras valstīm, kurās roņi nodara postījumus piekrastes zvejniekiem, Latvija ir vienīgā, kurā nav apstiprināta Roņu pārvaldības plāna, nav atļautas jebkādas medības un nepastāv nekādu kompensāciju zvejniekiem par zaudējumiem. Pat Polijā un Lietuvā, kur roņu ir ievērojami mazāk, kompensācijas ir ieviestas.

Jāsecina, ka Roņu pārvaldības plāns, vismaz tādā redakcijā, kādu to veido šobrīd, nebūs glābiņš zvejniekiem. Tādēļ aicinām zvejniekus būt aktīviem, gan aizpildot anketas par roņu bojājumiem, gan arī, norādot roņu skaitu zvejas žurnālos, jo ir ļoti svarīgi, lai būtu statistiski un oficiāli pierādāms roņu skaits un to bojājumi.

Aicinām zvejniekus būt aktīviem, un piedalīties plāna pirmās versijas apspriešanā un izmantot iespējas to komentēt, plāna komentāra versiju var iegūt, rakstot lilita.viksna@gmail.com. Par jaunumiem plāna virzībā aicinām sekot līdzī tīmekļa vietnēs www.zivjutikls.lv un LLKC sociālā tīkla facebook kontā www.facebook.com/LLKIC/.

Jārēķinās, ka mērķis nav iznīcināt roņus Latvijas piekrastē, tādēļ pētniekiem un zvejniekiem kopīgi jāatrod efektīvākais veids, kā pastāvēt līdzās, lai piekrastes zvejniecība Latvijā neizzustu. **ZI**

Rakstā izmantota informācija no BIOR un “ProMare” sanāksmju prezentācijām.

Kristaps GRAMANIS,
Valsts Zivsaimniecības
sadarbības tīkla Sekretariāta
projektu vadītājs
e-pasts: kristaps.gramanis@llkc.lv, tālr. 63050227

IEKŠĒJIE ŪDEŅI

IESPĒJAS, PIEREDZE UN IZAICINĀJUMI

LLKC sadarbībā ar Zemkopības ministriju organizēja divu dienu semināru ciklu “Iespējas, pieredze un izaicinājumi iekšējo ūdeņu resursu apsaimniekošanā”. Semināri tika veidoti ar mērķi stāstīt, skaidrot un palīdzēt izprast iespējas, ko sniedz iekšējo ūdeņu resursu apsaimniekošana, lai veicinātu sabiedrības, nevalstisko organizāciju un pašvaldību iesaisti iekšējo ūdeņu apsaimniekošanā.

Pirmā semināra diena “Iekšējo ūdeņu apsaimniekošanas tiesiskie nosacījumi un zivju resursu pārvaldības iespējas”, kas norisinājās 3. aprīlī LLKC telpās Ozolniekos, tika veltīta teorētiskās informācijas – likumdošanas un citu normatīvo aktu – prasību skaidrošanai no iekšējo ūdeņu resursu pārvaldībā iesaistīto organizāciju viedokļa. Savukārt otrajā dienā – “Labā prakse un pieredze iekšējo ūdeņu resursu apsaimniekošanā”, kas norisinājās 11. aprīlī Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskā institūta “BIOR” (BIOR) telpās, uzsvārs tika likts uz praktisko pieredzi, padomiem, kā saimniekot labāk. Pieredzē dalījās esošie iekšējo ūdeņu apsaimniekotāji, zinātniskie institūti un citas organizācijas.

Civillikuma I pielikumā publisko ūdenstilpju statuss ir piešķirts 207 ezeriem un 42 upēm, savukārt II pielikumā iekļauti 208 ezeri, kuros zvejas tiesības pieder valstij, bet III pielikums paredz, ka 17 upēs vai to daļās zvejas tiesības pieder vienīgi valstij. Valsts zvejas tiesības ezeros un upēs noteiktas vairāk kā 87 000 ha platībā (no 150 000 ha kopējās ūdeņu platības). Visiem pārējiem iekšējiem ūdeņiem ir privāto ūdeņu statuss.

Lai neapjuktu un izprastu, kādi ūdeņi, kam pieder, kurš tajos drīkst saim-

niekot un kā darbojas iekšējo ūdeņu resursu pārvaldība Latvijā, Zemkopības ministrijas (ZM) Zivsaimniecības departamenta direktors Normunds Riekstiņš skaidroja, kādas organizācijas iesaistītas iekšējo ūdeņu pārvaldībā, kāda ir katras kompetence un kā tās savstarpēji sadarbojas (skat. 1. att.).

ZM pārstāvis skaidroja, kādas ir iespējas iekšējo ūdeņu zivju resursu apsaimniekošanā. Likumdošana paredz iespējas iznomāt publiskās ūdenstilpes (ezerus, upes un ūdenskrātuves): rūpnieciskajai (komerciālā, pašpatēriņa) zvejai, makšķerēšanai, vēžošanai un zemūdens medībām, arī akvakultūras dzīvnieku audzēšanai; kultūrvēsturisko un dabas objektu aizsardzībai; dzeramā ūdens apgādei un ūdens ņemšanai īpašām vajadzībām; zinātniskās pētniecības darbiem; rekreācijai (atpūtas uz ūdeņiem un peldvietu organizēšanai) un ūdenssportam; ūdensceļu izmantošanai; hidrotehnisko būvju celtniecībai, ekspluatācijai un ūdensspēka izmantošanai; peldbūvju izvietošanai vai, lai ierīkotu citus ar pakalpojumu sniegšanu saistītus objektus. Pēc Baltijas vides foruma 2015. gada pētījuma datiem, pašvaldības ūdenstilpes biežāk iznomā darbībām, kas saistītas ar zivju izmantošanu, rekreāciju, ūdenssportu un peldbūvju izvietošanu.

Viens no populārākajiem iekšējo ūdeņu apsaimniekošanas veidiem ir Licencētās makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdens medību (MVZM) ieviešana. Patlaban 78 Latvijas iekšējos ūdeņos tiek organizēta licencētā MVZM, ko īsteno 58 licencētās makšķerēšanas organizētāji (skat. 2. att.).

Licencētās MVZM saskaņā ar noteikumiem ievieš, lai attiecīgām zivju un

vēžu sugām noteiktu ieguves apjoma un rīku limitu vai ieguves kārtību, kas atšķiras no MVZM noteikumos paredzētās kārtības. Licencētās MVZM organizē: vietējā pašvaldība vai pašvaldības pilnvarota persona savā administratīvajā teritorijā esošajos publiskos ezeros un upēs, kā arī privātos ezeros, kuros zvejas tiesības pieder valstij; privāto ūdeņu īpašnieks vai privāto ūdeņu īpašnieka pilnvarota persona – privātos ūdeņos, kuros zvejas tiesības nepieder valstij. Papildus citiem MK noteikumos paredzētajiem licencēto MVZM organizētāju pienākumiem tiem jāuzskaita: pārdotās un izsniegtās licences, iegūtie lomi par iepriekšējo gadu. Pārskats ir būtisks datu avots, lai BIOR varētu veikt attiecīgo ūdeņu zivju vai vēžu resursu izmantošanas novērtējumu, kas ļautu plānot turpmāko ūdeņu zivju resursu izmantošanu.

ZM pārstāvis informēja klātesošos arī par finansējuma piesaistes iespējām ūdeņu apsaimniekošanai, kas apkopotas 3. attēlā.

Dabas aizsardzības pārvaldes (DAP) Pierīgas reģionālās administrācijas direktors Andris Širovs semināra dalībniekiem radīja izpratni par ūdeņu apsaimniekošanu dabas aizsargājamās teritorijās vai to tiešā tuvumā. Stāstīja par to, kā DAP veic iekšējo ūdeņu apsaimniekošanu, par ūdeņu izmantošanu un to ierobežojošām prasībām, kā arī minēja labās prakses piemērus ūdeņu apsaimniekošanā dabas aizsardzības teritorijās.

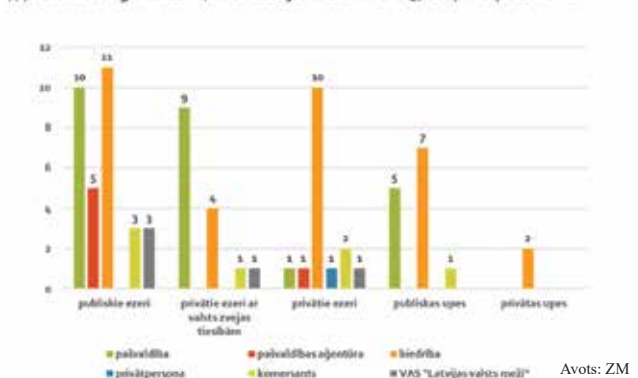
DAP ir tā organizācija, kas ūdeņu apsaimniekošanā uz ūdeņiem raugās ne vien no zivju resursu viedokļa, bet arī no to tuvumā mītošo zvēru un putnu, kā arī augu, ainavisko vērtību un vides saglabāšanas viedokļa. **► 5. lpp.**

Ūdeņu resursu apsaimniekošanā piedalās arī ūdeņu nomnieki, zvejnieki, uzņēmēji, pašvaldības policija, kā arī ir iespēja iesaistīties visai sabiedrībai kopumā

1. attēls. Iekšējo ūdeņu zivju resursu pārvaldība Avots: ZM

Licencētā makšķerēšana tiek organizēta 78 ūdeņos. To īsteno 58 licencētās makšķerēšanas organizētāji. Biedrības - 34 ūdeņos, pašvaldības - 25, SIA (komersanti) - 7, pašvaldības aģentūras - 6, VAS «Latvijas valsts meži» - 5, bet privātpersona - 1.

2. attēls. Licencētā makšķerēšana iekšējos ūdeņos Avots: ZM

Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centrs,
Rīgas iela 34, Ozolnieki, Ozolnieku pag., Ozolnieku nov.,
LV-3018, tālr. 63050220, admin@llkc.lv, zivjutikls@llkc.lv

WWW.LLKC.LV
WWW.LAUKUTIKLS.LV/ZIVJUTIKLS

1. Zivju fonda līdzekļi konkursa kārtībā pieejami šādiem pasākumiem:

- zinātniskās pētniecības programmu finansēšanai un līdzdalībai starpvalstu sadarbībā zinātniskajos pētījumos zivsaimniecībā;
- zivju resursu pavairošanai un atražošanai;
- zivju resursu aizsardzības pasākumiem;
- pašvaldības pilnvaroto personu iesaistīšanai zvejas un makšķerēšanas kontroles darbību nodrošināšanā.

2. Lauku attīstības programma 2014.-2020.gadam:

- iespējams īstenot projektus vietējās rīcības grupas ietvertā teritorijā (ārpus jūras piekrastes), kas var tikt atbalstīti no Lauku attīstības programmas (ELFLA), ja ar iekšējiem ūdeņiem saistīti pasākumi ir paredzēti un iekļauti vietējās rīcības grupas izstrādātajā stratēģijā.

3. Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonds 2014.-2020.gadam:

- iespējams īstenot projektus jūras piekrastes vietējās rīcības grupas teritorijā, ja ar iekšējiem ūdeņiem saistīti pasākumi ir paredzēti un iekļauti vietējās rīcības grupas izstrādātajā stratēģijā.

Projektu konkursus vērtē vietējās rīcības grupas.

Avots: ZM

3. attēls. Finanšējuma piesaistes iespējas ūdeņu apsaimniekošanai

4. lpp.

Andris Širovs uzsvēra, ka atbilstoši Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centra datiem kopumā augstai vai labai ekoloģiskai kvalitātei pēc 2017. gada virszemes ūdeņu kvalitātes monitoringa rezultātiem atbilst ~21% ūdensobjektu, lielāko daļu veido vidējas ekoloģiskās kvalitātes ūdensobjekti. Atbilstoši DAP datiem no projekta "Dabas skaitīšana" ūdeņu kā biotopu kvalitāte arī nav vērtējama kā izcila, jo dominē vidējas kvalitātes biotopi. Tā kā lielākā daļa ūdensobjektu savā starpā ir saistīti, darbības ārpus aizsargājamām dabas teritorijām ietekmē ūdensobjektus arī aizsargājamās dabas teritorijās, un otrādi. Piemēram, aizauguma ar ūdensaugiem mazināšana, viļņošanās efekta pastiprināšana, vēja koridoru veidošana, koku sagāzumu likvidēšana u. c. – pasākumi, kas gan uzlabo ūdensobjekta kvalitāti, gan ainavu un paaugstina rekreācijas potenciālu.

Valsts vides dienesta (VVD) Zvejas kontroles departamenta Iekšējo ūdeņu kontroles daļas vadītājs Eduards Sproģis skaidroja VVD sadarbību ar pašvaldībām zvejas kontrolē. VVD iekšējo ūdeņu kontroles 32 inspektoru pārraudzībā ir:

- 2256 ezeri ar kopējo platību ap 100 000 ha (262 ezeri >50 ha; 490 >10 ha; 13 >1000 ha);
- 796 ūdenskrātuves (304 >1 ha);
- 12 400 upes ar kopējo garumu ap 37 350 km (17 upes garākas par 100 km; 880 > 10 km).

Pēc VVD aplēsēm, Latvijas iekšējos ūdeņos ir ap 1200 pašpatēriņa zvejnieku, 300 komerczvejnieku (uzņēmumu) un ~120 000 makšķernieku. Ūdens bioloģisko resursu kontroli valstī veic VVD, DAP, pašvaldības un to pilnvarotās per-

sonas, VVD pilnvarotās personas (sabiedriskie inspektori) un Valsts policija.

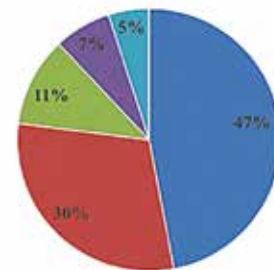
VVD pieņemto lēmumu skaits par zvejas un makšķerēšanas noteikumu pārkāpumiem iekšējos ūdeņos – par VVD inspektoru sastādītajiem protokoliem u. c. atspoguļots 4. attēlā.

VVD inspektoru sadarbība ar pašvaldību policiju un pilnvarotajām personām ir dažāda – lielākoties pašvaldības pāradresē ziņojumus par nelikumīgu zveju vai rīkiem VVD, jo atsevišķām pašvaldībām nav policijas vai pilnvaroto personu zvejas kontrolē, citreiz, kad VVD inspektori netiek uz pārkāpuma vietu, aizbrauc pašvaldības policija. Kopīgi reidi tiek rīkoti mazāk. Sevišķi cieša sadarbība VVD zvejas kontrolē notiek Alūksnes novadā, kur VVD ar pašvaldību kopīgi izmanto zvejas kontroles aprīkojumu. VVD vēlētos, lai nākotnē šī sadarbība arvien uzlabotos, palielinoties pašvaldību iesaistei zvejas un makšķerēšanas noteikumu ieviešanas kontrolē, jo šobrīd mazāk nekā puse pašvaldību veic vai piedalās zvejas un makšķerēšanas kontrolē.

Lai skaidrotu zinātnes nozīmi iekšējo ūdeņu apsaimniekošanā, semināros tika aicināti arī zinātniskie institūti – BIOR un Vides risinājumu institūts (VRI).

BIOR pārstāvji informēja par pētījumiem Latvijas ūdeņos, par to, kā tiek veikti pētījumi, kādus datus izmanto, kā nosaka resursu stāvokli un izstrādā ieteikumus to izmantošanai. BIOR arī skaidroja jautājumus par iekšējo ūdeņu zivju resursu izmantošanu un krājumu papildināšanu, dalījās ar zivju atražošanas pieredzi Latvijā, pozitīvajiem un negatīvajiem piemēriem. Pirms veikt zivju resursu papildināšanu, jāsaprot, kāpēc to

VVD lēmumi par zvejas un makšķerēšanas noteikumu pārkāpumiem iekšējos ūdeņos 2018.gadā (869 lēmumi, no tiem 742 par makšķerēšanu, 127 - zveju)

- VVD protokoli (410)
- Pašvaldības policijas protokoli (264)
- Pašvaldības pilnvaroto personu protokoli (92)
- VVD pilnvaroto personu protokoli (62)
- Valsts policijas protokoli (41)

4. attēls. VVD lēmumi par zvejas un makšķerēšanas noteikumu pārkāpumiem

Avots: VVD

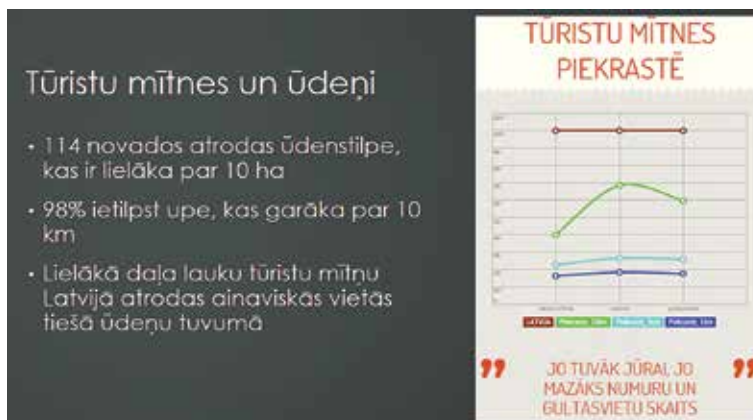
darīt. Vai ir nodarīti būtiski kaitējumi zivju resursiem? Kādu zivju sugu pietrūkst? Vai tiešām zivju pietrūkst? Kas notiks, ja nepapildinās zivju resursus? Svarīgi izvērtēt zivju mazuļu ielaišanas rezultātus, izdarīt secinājumus, vai zivju ielaišana nesusi gaidāmo rezultātu: pieauga nozvejoto zivju daudzums, pieauga makšķernieku lomi, pieauga pārdoto licenču skaits, sociālekonomiskie ieguvumi, kādi citi rādītāji uzlabojušies. Zinātnieki var palīdzēt padziļināti izprast zivju mazuļu ielaišanas efektivitāti, veicot monitoringu vai pētījumu vairāku gadu garumā.

Rūpnieciskā zveja kā viens no tradicionāliem iekšējo ūdeņu resursu izmantošanas veidiem Latvijas teritorijā pastāvējis jau akmens laikmetā, zveja līdzās medicībai un visādu ēdamu lietu vākšanai bija ļoti nozīmīga iedzīvotāju saimniecības sastāvdaļa, iespējams, daudzviet pat svarīgāka par medībām. Uz to norāda apmetņu izvietojums pie ūdeņiem, piemēram, Burtņieku un Lubāna ezeriem, iegūtie zivju kaulu paraugi un daudzveidīgu zvejas rīku atradumi. Turklāt zveja tiek uzskatīta par stabilu pārtikas līdzekļu gūšanas veidu, ar kuru varēja nodrošināt iztiku dažādos gadalaikos, un tas veicināja pāreju no klejotāju dzīvesveida uz vietsēdību un pirmo ciematu izveidošanos. Pētot rūpniecisko zveju Latvijā, secināms, ka pēckara periodā valstī strauji uzsāk zivju ieguvu, – intensīvi apzvejoja daudzus ezerus, zvejā izmantoja visdažādākos rīkus, augstas nozvejas, no esošajiem ūdeņu resursiem bija jāiegūst makšķernieki daudz olbaltumvielu, jo tāds bija augstākās varas uzstādījums.

6. lpp.

- **2,8 miljoni zviēdru ir makšķernieki**
Vecumā no 18-74 gadiem
- **8-9 makšķerēšanas braucieni gadā**
37% no visiem devās vismaz 13 makšķerēšanas braucienos gadā
- **42% makšķerēja iekšzemes ūdeņos**
Makšķerēšana jūras piekrastē ir populārāka
- **80% bērnu**
vismaz reizi gadā ir pabeigjuši makšķerēt
- **700 biedrības un makšķernieku klubi**
Zviedrijas makšķernieku asociācijā ir 70 tk. biedru
- **400 000 ārzemju makšķernieku**
Pārvarā vācietī un dāņi. Gadā nodarbina 2000 īsalaftos cilvēkus.

5. attēls. Makšķerēšanas paradumi Zviedrijā

6. attēls. Tūristu mītnes un ūdeņi

Avots: Andris Klepers

◀ 5. lpp.

Pagājušā gadsimta 60. gados Latvijas iekšējos ūdeņus apzvejo mazāk, daudzu ezerus atstāj "atpūsties", bet kopš 70. gadiem novērojama pakāpeniska zvejas intensitātes samazināšanās. Laikam ejot, ar dažādiem ierobežojumiem kā zvejas rīku aizliegumiem, mazāku limitu, mazākā ezeru platībā arī zvejojam mazāk.

BIOR pētnieki secinājuši, ka ar zvejas rīku limitu, kāds noteikts pašlaik, zivju resursu pārzvejošana nav iespējama, jo daudzviet (praktiski visās upēs un daudzos ezeros) rūpnieciskā zveja nav atļauta, ūdenskrātuvēs ar tīkliem zvejojot nav atļauts, zvejas rīku limiti gadu no gada tiek samazināti. Tāpat secināts, ka mazāk vērtīgo zivju proporcionāli vienmēr bijis vairāk, tāda ir piramīda mūsu ūdeņu zivju pasaulē. Vai zvejnieki, kas izmanto mazāko resursu daļu, apdraud lielāko resursu daļu, ko izmanto makšķerēšanā? Vai makšķernieki noķer vairāk? Nav iespējams novērtēt. Bet lielākā daļa, ko neņķer zvejnieks, dabiski nomirst, nevis beidz savu dzīvi zvejnieku rīkos.

BIOR pārstāvji skaidroja pareizas upju tīrīšanas un dzīvotņu atjaunošanas galvenos principus, akcentējot to, ka, domājot par projektu īstenošanu upē, vēlams domāt par upi kopumā nevis tikai kādu tās daļu, citādi īsteno-to darbību rezultāts var būt īslaicīgs. Plānojot upju tīrīšanas darbus, jāievēro šādi pamatprincipi:

- iespēju robežās jāvēršas pret problēmu cēloņiem nevis sekām. Vispirms jānovērtē pašreizējais stāvoklis un tā cēloņi, jāidentificē problēmas, iespējamās rīcības to novēršanai un iespējamie ierobežojumi. Jānosaka pasākumu mērķi izmērāmos lielumos;
- plānoto pasākumu mērogs iespēju robežās jātuvina ietekmes mērogam;
- nepieciešams iespēju robežās de-

finēt sasniedzamos rezultātus un laiku, kas paies līdz to sasniegšanai;

- plāniem ir jāskaidro ne vien ar finan-siālajām iespējām, bet arī ar dažādu sa-biedrības grupu vēlmēm un interesēm;
- jāveic monitorings, lai pārlicinātos, vai faktiskās izmaiņas saskan ar plānotajām. Objektīvi jānovērtē izda-rītais un jāpublicē rezultāti.

VRI pētnieki semināra apmeklētājiem skaidroja, kā zinātne var palīdzēt ezeru apsaimniekošanā. Jebkuru atse-višķu ekosistēmas elementu ezerā funk-cionāli nav iespējams atraut no citiem, jo zivs ir saistīta gan ar saviem barības objektiem, gan plēsējiem. Tādējādi ti-kai kompleksa visu elementu izpēte ļauj izprast ekoloģiskus procesus un tajos iesaistīties, saimniekojot ūdeņos. Lai to darītu, pašvaldība vai ezera īpaš-nieks identificē vajadzību un iniciē iz-pēti nolūkā veiksmīgāk, "precīzāk" ap-saimniekot ezeru, lai uz zināšanām par konkrētās ekosistēmas stāvokli balstītu nākotnes apsaimniekošanas pasākumus.

Izstrādājot ezera apsaimniekošanas plānu vai ekspluatācijas noteikumus, zinātnieki ezeru apsaimniekotājam var sniegt atbildes uz problēmjautājumiem:

- ezerā samazinās zivju skaits;
- ezers vasarās kļūst zaļš;
- ezers aizaug;
- ezerā ieplūst notekūdeņi;
- konflikts starp lietotājiem – mak-šķernieki un zvejnieki;
- kāds būtu optimālais ezera resur-su lietošanas veids.

Piemēram, ne vienmēr ezera aizaug-šanu veicina lauksaimnieciskās darbības ezera tuvumā, bet gan ezerā mītošā zivju sabiedrība. Lai prasmīgi apsaimniekotu ūdeņus, jāizpēta visa ezera ekosistēma, lai izprastu, kā darbības, ko veicam eze-rā, ietekmēs ezera nākotni, tā stāvoklis uzlabosies vai – gluži otrādi.

VRI pētnieki sniedza ieskatu, kā licen-cētā makšķerēšana (LM) darbojas kā zivju resursu apsaimniekošanas rīks ūdeņos.

Licencētā makšķerēšana galveno-kārt tiek ieviesta socioekonomisku un dabas resursu aizsardzības apsvērumu dēļ. Sociālā faktora ietekme – lielas cilvēku daļas ieinteresētība, aizrau-šanās rosināta; saskatot saimniecisko izdevīgumu – ienākumi no licencētās makšķerēšanas ļauj iegūt līdzekļus ūdensobjekta apsaimniekošanai vai dabas resursu aizsardzības nolūkā.

Lai parādītu, cik daudz potenciāla šobrīd vēl netiek izmantots ūdeņu ap-saimniekošanā, Vidzemes augstskolas asociētais profesors Andris Klepers skaidroja ūdeņu apsaimniekošanas un tūrisma sasaistes iespējas vienotā vai savstarpēji papildinošā pakalpojumā.

Viņš savā stāstījumā bija apkopojis makšķerēšanas ieradumus Skandināvijas valstīs, parādot, cik daudz tūristu būtu iespējams piesaistīt Latvijas ūdeņiem, ja vien šeit būtu izstrādāts kvalitatīvs un tū-ristiem draudzīgs produktu piedāvājums. Zviedrijas piemērs apkopots 6. attēlā.

Semināru ciklā tika apskatītas pat-laban aktuālākās tēmas ūdeņu resursu apsaimniekošanā. Video prezentācijas publicētas un pieejamas YouTube kanā-lā: makskeresanaskarte. Šeit atrodami arī ezeru un upju apsaimniekotāju pie-redzes stāsti par to, kādi saimniekoša-nas modeļi iespējami un kādi ir to ieguvumi, ar kādām problēmām jāskaidro, bet svarīgākais, – kā gudri saimniekot Latvijas ūdeņos un veicināt apkārtējās kopienas labklājību. **ZI**

PROJEKTI

ZVEJNICĪBAS KULTŪRAS MANTOJUMS

Lilastē “Interreg Europe” programmas projekta “Reģionālā attīstība, sekmējot piekrastes zvejniecības kultūras mantojuma potenciālu Eiropā/Cherish” ietvaros, maijā notika sanāksme “Zvejniecības kultūras mantojums piekrastē”, ko organizēja Rīgas plānošanas reģions sadarbībā ar partnerības “Sernikon” un biedrības “Jūrkante” projektu “Vidzemes zvejnieks”.

Projekta *Vidzemes Zvejnieks* ietvaros Dzintris Kolāts informēja par sarunām ar zvejniekiem, tika atskaņots audioieraksts, kurā intervijas veidā zvejnieks stāstīja, kā tas ir – būt zvejniekam mūsdienās. *Cherish* projekta dalībnieki informēja par savu gūto pieredzi, apmeklējot Nīderlandi, Kipru un Somiju – kā zvejnieku tradīcijas, materiālais un nemateriālais kultūras mantojums tiek saglabāts un uzturēts minētajās valstīs. Sanāksmes viesis Tero Mustonens, TEK (*Tradicional Ecological Knowledge*) eksperts, prezentēja savu skatījumu par mūsu piekrastes kultūras mantojumu, aicinot dalībniekus izteikties, kas, viņuprāt, ir zvejniecības mantojums un kādā veidā to saglabāt. Būvētā TEK ir tradicionālās zināšanas par vidi un resursiem, tās ir zvejnieku zināšanas un prasmes.

Diskusijas raisījās par to, kā saglabāt zvejnieku zināšanas dzīvas, kamēr dzīva ir reālā piekrastes zvejnieku paaudze.

Tika diskutēts par jaunās paaudzes iesaisti zvejniecībā, par to, kā radīt interesi. Tā varētu būt skolu iesaiste, grāmatu izdošana, TEK mācību vizīšu organizēšana, iesaistot vecos zvejniekus, lai saglabātu senās ar zvejniecību saistītās zināšanas. Tika minēts, ka zvejniecība savā ziņā ir saistīta arī ar ūdenstilpju attīrīšanu, un ir jāņem vērā antropoloģiskie aspekti zvejniecības kultūras mantojumā saglabāšanā.

Sanāksmē piedalījās 35 pārstāvji no zvejnieku biedrībām un saimniecībām, nēģu taču, ministriju, pašvaldību, TIC, muzeju, kultūras centra pārstāvji.

Pasākuma ietvaros tika apskatīta arī citu Eiropas reģionu pieredze, zvejniecības kultūrvēsturiskā mantojuma saglabāšanai piekrastē, par ko stāstīja: Alise Vorobeja (Tornio, So-

Glezna "Zvejnieks". Autors - Čārlzs Nepriss Hamijs (Lielbritānija, 19. gadsimta beigās)

mijas piemērs), Aivars Siliņš, Daugavas muzeja ekspozīciju un izstāžu kurators (Midelburga, Nīderlandes piemērs), Armands Stahovskis, Zemkopības ministrijas Zivsaimniecības departamenta atbalsta nodaļas vadītāja vietnieks (Pafosa, Kipras pieredze), Krista Krūmiņa, VARAM Reģionālās politikas departamenta vecākā referente (*Interreg* Centrālā Baltijas jūras reģiona *Coast4us* projekts – aktivitātes piekrastē) un Tero Mustonens, Somija (Zvejniecības kultūras mantojuma datu vākšana un izmantošana, izmantojot TEK metodi un tās praktiskā pielietošana).

Projekta īstenošanas laiks: 01.06.2018. līdz 31.05.2023.

Plānotie pasākumi:

- labās prakses piemēru apzināšana un analīze par piekrastes zivsaimniecības kopienu attīstības un kultūrvēsturiskā zivsaimniecības mantojuma aizsardzības jautājumiem;
- starpreģionu pieredzes un labās prakses piemēru apmaiņa (reģionālās politikas rīcības un prakses);
- reģionālo rīcības plānu izstrāde, iesaistot ieinteresētās organizācijas un mērķa grupas.

Galvenie sasniedzamie rezultāti:

1. Izstrādāts Rīcības plāns, kas integrē starpreģionu pieredzes un labās prakses apmaiņu divos virzienos:
 - reģionālās politikas un rīcības piekrastes zivsaimniecības kultūras vēsturiskā mantojuma saglabāšanā, tā ekonomiskā potenciāla paaugsti-

nāšanā;

- labās prakses projekti un rīcības zivsaimniecības kultūras vēsturiskā mantojuma ekonomisko aktivitāšu īstenošanai.

2. Starpvalstu pieredzes apmaiņa un zināšanu pilnveide (projektu sanāksmes un tikšanās, zivsaimniecības rīcības grupu iesaiste, darbinieku pieredzes apmaiņa, labās prakses apzināšana, ekspertu viedokļi un mācību semināri;

3. Iesaistīto pušu sadarbības sanāksmes;

4. Komunikācija un rezultātu izplatīšana.

Projekta ieguvums:

- Sekmēta integrēta zivsaimniecības kopienu kultūrvēsturiskā mantojuma pārvaldība, iesaistot visas ieinteresētās puses, izmantojot dabas un zvejas resursus kā ekonomiskās attīstības potenciālu.

- Plānošanas speciālistiem un politiķiem projekts radīs jaunas iespējas papildināt savas zināšanas un paaugstināt kapacitāti par ilgtspējīgu piekrastes zivsaimniecības kultūras vēsturiskā mantojuma saglabāšanu, attīstību, popularizēšanu.

- Pamatojoties uz starpreģionālā sadarbībā iegūto pieredzi, tiks izstrādāts sadarbības procesā balstīts Rīcības plāns – piekrastes zivsaimniecības ekonomiskā potenciāla rakstiskā un ilgtspējīgā izmantošanā.

Kontaktinformācija: Sanita Paegle, projekta koordinatore, sanita.paegle@rpr.gov.lv, www.rpr.gov.lv

AKVAKULTŪRA

KARPU MAZUĻI PĒTNIECĪBAI PĀRZIEMOJUŠI LABI

Foto: LLKC arhīvs

Karpu mazuļi pēc ziemošanas tiek ielaisti audzēšanas dīķos

Institūta "BIOR" pētnieki sadarbībā ar LLKC turpina dažādu karpu šķirņu mazuļu audzēšanas un salīdzināšanas pētījumu.

Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskā institūta "BIOR" zivju audzētavas "Tome" filiāles "Dole" zivju mazuļu audzēšanas dīķos jau ceturto gadu turpinās pētījums/demonstrējums – "Dažādu karpu (*Cyprinus carpio*) šķirņu mazuļu audzēšanas un salīdzināšanas pētījums Latvijas apstākļos". Demonstrējums notiek sadarbībā ar Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centra ekspertiem. Pētījuma procesā notiek ne tikai dažādu karpu šķirņu mazuļu audzēšana un salīdzināšana, bet arī audzēšanas procesu uzlabošana, pilnveidošana un inovatīvu risinājumu pielietošana. Daudzu izmantoto metožu un paņēmienu efektivitāte ir pierādījusies iepriekšējo gadu rezultātos.

Šī gada sezona ir noslēdzošais pētījuma posms. 30. aprīlī divgadīgie karpu mazuļi pēc ziemošanas tika ielaisti audzēšanas dīķos. Pēc rezultātiem var spriest, ka zivis ir pārzīemojušas labi, kopējais atgājums ~1% un vidējais svara zudums 10,5%. Šajā sezonā karpu mazuļi tiks baroti ar graudiem. Aizsardzībai pret zivēdājdzīvniekiem, līdzīgi kā iepriekšējos gados, tiks izmantots aizsargtīkls un elektriskais gans. Papildus dīķu kontrolei un iespējamās maluzvejniecības novēršanai pie dīķiem tika uzstādīta novērošanas kamera. Šogad ir plānots, ka zivis sasniegs tirgus svaru, aptuveni 2 kg, un, cerot uz labu audzēšanas sezonu, iespējams vairāk. [ZI](#)

Mārcis Ziņģis, Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskā institūta "BIOR" zivju audzētavas "Tome" Akvakultūras pētniecības un izglītības centra vadītājs

LIKUMI, NOTEIKUMI

BOJĀGĀJUŠO ROŅU IZMANTOŠANA – TIKAI AR ATĻAUJĀM

Lai saņemtu atļauju roņu liķu izmantošanai, zvejniekam jāiesniedz iesniegums atļaujas saņemšanai Dabas aizsardzības pārvaldē (DAP).

Iesnieguma veidlapa ir atradama DAP tīmekļa vietnē: www.daba.gov.lv-->Pakalpojumi-->Darbības ar sugām un biotopiem-->Pieteikums nemedijamo sugu indivīdu iegūšanas atļaujas saņemšanai.

Iesniegumu var nosūtīt elektroniski daba@daba.gov.lv vai uz adresi: Baznīcas iela 7, Sigulda, LV-2150.

Iesniegumā jānorāda un ar savu parakstu jāapliecina:

- ka no roņiem iegūtie produkti tiks izmantoti tikai personiskām vajadzībām, netiks komerciāli izmantoti, piedāvāti pārdošanai vai apmaiņai, dāvināti vai jebkādā citādā veidā netiks veikta to īpašnieku maiņa;

- ka tiks iegūti tikai zvejas rīkos nejauši bojā gājušie roņi;

- roņu skaits, ko plānots iegūt pēc to nejaušas bojā ejas zvejas rīkos;

- paredzētais izmantošanas veids – gaļa, āda, tauki u. c.;

- izmantojamie zvejas rīki un zvejas teritorija.

Iesniegumam jāpievieno zvejas žurnāla kopija ar tajā norādītu informāciju par nejausu roņa bojāejas gadījumu zvejas rīkā:

- atļauju pieprasot pēc bojāgājuša roņa konstatēšanas, iesniegumam jāpievieno konkrētās zvejas reizes zvejas žurnāla kopija (kas aizpildīts atbilstoši MK 02.05.2007. noteikumu Nr. 296 8.3. apakšpunktam – <https://likumi.lv/doc.php?id=156709>);

- atļauju pieprasot pirms bojāgājušā roņa konstatēšanas, iesniegumam jāpievieno konkrētā zvejnieka iepriekš aizpildītā zvejas žurnāla kopija (-s).

Atļauja nav nepieciešama, lai kras-tā nogādātu un vietējās pašvaldības atbildīgajiem darbiniekiem nodotu zvejas rīkos nejauši bojāgājušos roņu īpatņus to utilizācijai.

Izvērtējot iesniegumu un tam pievienoto informāciju, Dabas aizsar-

dzības pārvalde mēneša laikā pieņem lēmumu par atļaujas izsniegšanu un iegūstamo īpatņu skaitu un par lēmumu informē zvejnieku.

Atļaujas saņemšanas un bojāgājuša īpatņa tālākas izmantošanas gadījumā zvejnieks 30 dienu laikā pēc atļaujas derīguma termiņa beigām Dabas aizsardzības pārvaldē iesniedz atskaiti par īpatņa (-u) izmantošanu.

Plašākai informācijai: **Jēkabs Dzenis**, tālr. 26101389, jekabs.dzenis@daba.gov.lv. [ZI](#)

Zivju Lapa

SAGATAVOTA

Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centra Apgādā Rīgas iela 34, Ozolnieki, Ozolnieku pag., Ozolnieku nov., LV-3018

tālr.: 63050220
Iespests SIA "IBC Print Baltic"

Citējot un/vai pārpublicējot izdevuma "Zivju Lapa" rakstus, atsaucē obligāta. Pārpublicēšanai jāsaņem Apgāda rakstiska atļauja.

